

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Som Nr. 6 paa Dagsordenen var opført:

Første Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af en Postbygning ved Københavns Central-Personbanegaard.

Første Viceformand (Madsen-Mygdal): Der er fremsat Ønske om, at denne Sag maa udgaa af Dagsordenen, hvilket Ønske jeg herved efterkommer.

Man gik altsaa til den sidste Sag:

Første Behandling af Forslag til Lov om Esbjerg Havns Udvidelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 631 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Spørgsmaalet om en Udvidelse af Esbjerg Havn, saavel Fiskerisom Trafikhavnen, har jo været Genstand for mange og lange Forhandlinger paa Rigsdagen baade i dette høje Ting og i Folketinget. Jeg skal ikke indlade mig paa at opfriske Forhandlingernes Gang, jeg havde Lejlighed til ved Forslagets Forelæggelse i Folketinget at gøre noget udførlig Rede for saavel Gangen i Forhandlingerne som ogsaa det Resultat, Ministeriet er kommet til ved Forelæggelsen af Forslaget, og jeg turde maaske henvise til, hvad jeg der da havde Lejlighed til mere udførligt at udtale. Jeg skal her indskrænke mig til at erindre om, at efter at Sagen havde været Genstand for Forhandling i Fjor saavel i Folketinget som i dette høje Ting, blev Resultatet det, at man, jeg maa maaske have Lov til at sige, under Hensyn til Uenigheden om, hvorvidt man skulde gaa til Anlæg af en vestlig Trafikhavn eller af en østlig, til Slut endes saavel i dette høje Ting som i Folketinget om foreløbig kun at gaa til Anlæg af en ny Fiskerihavn og at foretage nogle Udvidelser, Uddybninger og Forbedringer af den nuværende Trafikhavn. Der var imidlertid i det Forslag, som der altsaa i Fjor opnaaedes Enighed om mellem Tingene, en Bestemmelse om, at de i Loven

omhandlede Arbejder, saavel Anlægget af Fiskerihavnen som Udvidelsesarbejderne i den nuværende Eksporthavn, kun kunde komme til Udførelse, for saa vidt Esbjerg Byraad indenfor en i Loven nærmere fastsat Frist — 3 Maaneder for øvrig — gav Tilsagn om at yde det i Loven fastsatte Tilskud paa ca. 10 pCt. af den samlede Udgift. Da Esbjerg Byraad ikke gav dette Tilsagn, var Loven i Virkeligheden dermed bortfalden, og Ministeriet kunde altsaa ikke sætte de Arbejder i Gang, som der var givet fornøden Bemyndigelse til gennem den i Fjor vedtagne Lov.

I Overensstemmelse med, hvad der var udtalt Ønske om, navnlig i dette høje Ting, blev der af min Forgænger rettet Anmodning til Vandbygningsdirektøren om sammen med et Par andre sagkyndige og den tidligere Vandbygningsdirektør at foretage en Undersøgelse af, hvorvidt der ved en vestlig Havn var Mulighed for at tilvejebringe en vestlig Indsejling og, hvad dermed staar i Forbindelse, bibeholde den nuværende nordre Mole. Denne lille Kommission, maa jeg vel kalde det, af sagkyndige, foretog da efter denne Anmodning fra min Forgænger en nøjere Undersøgelse af Forholdene og kom til det Resultat, at man kunde bygge en vestlig Trafikhavn med en vestlig Indsejling og med Bibeholdelse af den nordre Mole, naar man gik til at lægge Havnen et godt Stykke længere ud, saaledes at den kom ud til noget dybere Vand. Man vilde derved dels undgaa en Del af de Ulemper, der var forbundne med at skulle grave en Rende ind til Havnen, og dels ogsaa ved en Uddybning paa den Del af Grundene, der kom til at ligge udenfor den nye Havn, tilvejebringe saadanne Strømforhold, at man havde Lov til at gaa ud fra, at de Ulemper, der havde været forbundne med de tidligere Vestprojekter, i en ikke ringe Grad maatte siges at være hævede, om ikke fuldt hævede.

Saaledes forelaa Sagen, den Gang jeg som Minister skulde til at beskæftige mig med den, og det var da min Opfattelse, en Opfattelse, der maaske til Dels var paa- virket af, at jeg ogsaa tidligere var en Tilhænger af Vestprojektet, at selv om dette nye Projekt til en Vesthavn var betydeligt dyrere end det tidligere, frembød det dog saa mange Fordele, at det maatte siges at være langt at foretrække fremfor det Østprojekt, der var blevet vedtaget i Folketinget, men faldt heroppe i Landstinget. Jeg havde den Glæde af Sagens Behandling nede i Folketinget, at en hel